

خَطِ دَوْمِ پِتْرُس

پیشگفتار

خَطِ دَوْمِ پِتْرُس بَلَدِه تَعْدَادِ كَلَوْنِ اِيْمَانْدَارَايِ نُوْشْتِه شُدِه كِه دَ امْرُو زَمَانِ زَنْدَكِي مُوَكَّد. هَدَفِ اَصْلِي امْرِي خَطِ اِيْسْتِه شُدُو دَ بَرَابَرِ تَعْلِيْمِ هَايِ غَلَطْ و فِسَادِ اِخْلَاقِي اَسْتِه كِه امْرُو تَعْلِيْمِ هَا دَ وُجُوْدِ اَمْدُد. پِتْرُس بِيَانِ مُونِه كِه شِنَاخْتِ صَحِيْحِ دَ بَارِه خُدا و مَوْلَا عِيْسَى مَسِيْحِ مِيْتَنِه مَوْ رِه امْرِي مُشْكِلَاتِ بُرُو بِيْرِه. شِنَاخْتِ صَحِيْحِ دَ وَسِيْلَه كَسَايِ دَ دِسْتِ مِيْبِه كِه عِيْسَى مَسِيْحِ رِه دِيْدِه و تَعْلِيْمِ هَايِ شِي رِه شِنِيْدِه. پِتْرُس اَمْچُنَانِ دَ بَرَابَرِ كَسَايِ اِيْسْتِه مَوْشِه كِه دُوْبَارِه اَمْدُونِ مَسِيْحِ رِه اِنْكَارِ مُونِه. اُو دَ جَوَابِ اَزْوَا مَوْكِيَه: دَلِيْلِ اَزِي كِه مَسِيْحِ دَ دُوْبَارِه اَمْدُونِ خُو دِيْر كَدِه اِي اَسْتِه كِه خُدا نَمِيخَايِه كَسِ نَابُوْدِ شُنِه، بَلَكِه مِيخَايِه كِه پَكِ تَوْبِه كَدِه نِجَاتِ پِيْدَا كُنِه.

فهرستِ عنوانها

دُعا و سلام (فصلِ ۱ آيه ۱)

انتخاب و گوی شده های خدا (۱:۳)

پیشگویی از کتاب مقدس (۱:۱۲)

معلمای دروغی و تباهی ازوا (۲:۱)

وعده آمدن روز خداوند (۳:۱)

دعا و سلام

۱ از طرف شمعون پترس، غلام و رسول عیسی مسیح،

بلده کسای که د وسیله عدالت خدای مو و عیسی مسیح

نجات دهنده، امو ایمان ره یافته که رقم ایمان ازمو باآرزش

آسته: ۲ فیض و سلامتی د وسیله شناخت خدا و مولای مو

عیسی مسیح پریمو نصیب شمو شنه.

انتخاب و گوی شده های خدا

۳ قدرت الهی ازو هر چیزی ره که مو بلده زندگی و خداپرستی

ضرورت دری دز مو دده. ای چیزا از طریق شناخت امزو که

مو ره د وسیله جلال و نیکی خو گوی کده، میسر شده. ۴ او د

وسيله امزی چیزا وعدههای غدر بزرگ و باآرزش ره دز مو دد

تا از طریق ازوا از فسادی که بخاطر خواهشات نفسانی د دنیا

وَجُود دَرِه، خِلاصی پَیدا کُنید و دَ طَبِيعَتِ اِلَهِی شَرِیک شُنید.
 ۵ پس دَ اَمزی دَلیل، سَخْت کوشِش کُنید که دَ اِیمان خُو نِیکی
 رِه اِضافه کُنید، دَ نِیکی خُو عِلم، ۶ دَ عِلم خُو گُذشت، دَ
 گُذشت خُو بُردباری، دَ بُردباری خُو خُداپَرستی، ۷ دَ خُداپَرستی
 خُو مِهرِ بَرادَرانِه و دَ مِهرِ بَرادَرانِه خُو مُحَبَّت. ۸ چُون اِگِه اَمی
 چِیزا دَز شُمُو و جُود دَشتِه بَشِه و کَلو شُدِه بورِه، شُمُو رِه نَمیلِه
 که دَ شِناختِ مَولای مَوعِیسی مَسِیح تُمبَل و بَے ثَمَر بَشید.
 ۹ ولِے هِر کِسی که اَمی چِیزا رِه نَدَرِه، اُو کُور و پِیشِ پای بَین
 اَستِه و پُرُمُشت کَدِه که از گُناهِای سَابِقِ خُو پاک شُدِه. ۱۰ پس
 اَی بَرارو، سَخْت کوشِش کُنید که کُوی شُدو و اِنْتِخاب شُدون
 خُو رِه ثابِت کُنید، چُون اِگِه اَمی کار رِه کُنید هِرگِز گُمراه
 نَمُوشید. ۱۱ اَمزی طَریقِ فَرصَتِ داخِل شُدو دَ پادشاهی اَبَدی
 مَولا و نِجاتِ دِهِنْدِه مَوعِیسی مَسِیح پَریمو دَز شُمُو دَدِه
 مَوشِه.

پیشگویی از کتابِ مُقَدَّس

۱۲ پس ما غَفَلَتِ نَمُونَم و هَمیِشِه اَمی چِیزا رِه دَ یادِ شُمُو مِیرَم،
 اِگرچِه شُمُو اَونا رِه مُوفامید و دَ حَقِیقَتی که پَیدا کَدید مَحکَم-
 و-اَسْتوار اَسْتید. ۱۳ ما مَصْلَحَتِ مِینگَرَم تا زَمانی که ما دَ

امزی جسمِ اَسْتُم باید دَ وسیله یادآوری شُموره دَ جوش-و-
 خروش بیرُم، ^{۱۴} چُون ما میدَنُم که وختِ بُر شُدون مه از جسم
 نزدیک آسته، اُمو رقم که مولای مو عیسیٰ مسیح ام مَره خبر
 کده. ^{۱۵} امزی خاطر ام سخت کوشش مُونم تا بعد از رفتون
 مه ازی دُنیا شُمو بتنید هر وخت امی چیزا ره دَ یاد خُو بیرید.
^{۱۶} وختیکه مو دَ باره قُدرت و اَمَدونِ مولای مو عیسیٰ مسیح
 دَز شُمو خبر ددی، مو از قصه های ساختگی که دَ هوشیاری
 جور شده پیروی نَموکدی، بلکه مو شکوه-و-جلالِ شی ره دَ
 چیم خُو دیده بُودی. ^{۱۷} چراکه او از طرفِ آته مو خُدا دَ امزُو
 غَیت عِزَت و جلال پیدا کد که یگ از آواز از جلالِ باعظمتِ خُدا
 اَمده گُفت: ”اینمی باچه دوست دشتنی مه یه که از شی
 خوش-و-راضی اَسْتُم. “ ^{۱۸} امی آواز ره مو خودون مو شنیدی
 که از آسمو اَمَد دَ غَیتیکه قد ازو قتی دَ کوهِ مُقدَّس بُودی.
^{۱۹} پس، مو کلامِ انبیا ره دری که کلوتر مَوردِ تائید آسته و
 شُمو کارِ خُوب مُونید اگه دَزوا تَوَجُه کُنید؛ کلامِ ازوا مثلِ
 چراغِ دَ جای تریکی روشنی میدیه تا روز واز شنه و ستاره
 صُبح دَ دلهای شُمو بُر شنه. ^{۲۰} از تمام چیزا کده اوّل بدنید که
 هیچ پیشگویی کتابِ مُقدَّس از تفسیرِ خودِ پیغمبر نیسته،

^{۲۱} چراکه پیشگویی هرگز دَ خاست-و-اراده انسان نَمده، بلکه
مردم دَ وسیله روح القدس از طرفِ خدا توره گفته.

معلمای دروغی و تباهی ازوا

^۲ لیکن دَ مینکل قومِ اسرائیل، انبیای دروغی ام بود، امو

رقم که دَ مینکل شمو ام معلمای دروغی پیدا موشه که

تعلیمای تباه کُننده ره تاشکی بلده شمو میره و حتی باداری ره

انکار مونه که اونا ره خریده و اونا تباهی زودرس ره دَ بله خو

میره. ^۲ غدر کسا از فسق-و-فساد ازوا پیروی مونه و بخاطر

ازوا راه حقیقت بدنام موشه. ^۳ اونا بخاطر حرص-و-طمع قد

توره های ساختگی دَ بله شمو تجارت مونه. محکومیت ازوا

از غدر وخت پیش فیصله شده، طال نموخوره و تباهی ازوا

آماده آسته.

^۴ چون خدا از مجازاتِ ملایکه های که گناه کد دریغ نکد،

بلکه اونا ره دَ دوزخ اندخته دَ زنجیرای تریکی تیره تسلیم کد

تا بلده قضاوت نگاه شنه. ^۵ او امچنان از مجازاتِ دنیای قدیم

دریغ نکد و طوفان ره دَ بله دنیای مردمِ به خدا آورد، و له

نوح، جارچی عدالت ره قد هفت نفرِ دِیگه نجات دَد. ^۶ خُدا
 شارای سَدوم و عَموره ره محکوم د نَابودی کده د خَگِشتر
 تَبَدیل کد و اونا ره یگ نَمونه عِبَرَت بَلدِه کسای جور کد که
 میخایه د بے خُدایی زندگی کُنه. ^۷ ولے خُدا لوطِ عادِل ره که از
 فسق-و-فسادِ مردُمای بے خُدا د تَنگ اَمُد، نجات دَد، ^۸ چُون
 امو مردِ عادِل که د مینکلِ ازوا هر روز زندگی مُوکد، چیزای
 ره که میدید و میشنید، روحِ عادِل شی د وسیله کارای
 شَریرانه ازوا رَنج-و-عذاب میکشید. ^۹ پس خُداوند میدنه که
 چی رقم شخصِ خُداپرست ره از آزمایش ها نجات بدیه و
 گناهکارا ره تا روزِ قضاوت بَلدِه جزا نگاه کُنه، ^{۱۰} خصوصاً
 کسای ره که از خاهشاتِ پلیدِ جسم خُو پیروی مونه و هر
 قُدرت-و-اختیار ره خار-و-حقیر حساب موکُنه.

امیا د اندازه سرکش و کبری آسته که حتی از توهین کدو د
 حُکمرانای آسمانی ترس نَمُوخوره، ^{۱۱} د حالیکه ملایکه ها،
 اگرچه قُدرت و قُوتِ کلوتر دَره، ولے د پیشِ خُداوند امو
 حُکمرانا ره توهین کده مُتَهَم نَمونه. ^{۱۲} ولے امی مردما رقم
 حیوانا بے عقل آسته؛ امیا زبده شُدِه که شکار و نابود شُنه.
 امیا د ضِدِ چیزای بدگویی مونه که هیچ نَموفامه و رقمی نابود

مُوشه که حیوانا نابُود مُوشه^{۱۳} و بخاطرِ بدی که کده بدی
 مینگره، چراکه عیاشی دَ روزِ روشو ره خوشی خُو میدنه. اونا
 مایه لکه ها و عیب ها آسته که وختی دَ مهمانی ها قد شُمو
 یگجای مُوشه، غرقِ لذتِ های فریبنده خُو آسته.^{۱۴} اونا
 چیمای پُر از زنا دَره که از گناه کدو سیر نموشه و مردُمای
 سُست-اراده ره دَ دام میندزه. اونا دلهای خُو ره دَ حرص-و-
 طمع عادت دده و آدمای نالت شده آسته.^{۱۵} اونا راهِ راست ره
 ایله کده گمراه شده و از راهِ بلعام باچه بَصور پیروی مونه که
 او عایدِ بدکاری ره دوست دشت،^{۱۶} و له بخاطرِ خطاکاری خُو
 سرزنش شد؛ یگِ اَلاغِ بے زبو دَ زبونِ انسان توره گفت و
 دیونگی امزُو پیغمبر ره بند کد.

^{۱۷} امی رقمِ آدما چشمه های بے آو آسته و منیارای که دَ وسیله
 بادِ شدید رانده شده؛ بلده امزیا تریکی تیره مقرر آسته.
^{۱۸} چون اونا توره های کبرآمیز و باطلِ مُوگیه و دَ وسیله
 خاهشاتِ شهبوانی جسم، کسای ره دَ دام میندزه که نو از گیر
 مردُمای گمراه دوتا کده.^{۱۹} اونا بلده ازوا وعده آزادی میدیه،
 دَ حالیکه خودون شی غلامای فساد آسته؛ چون هر چیزی که دَ
 بله یگِ آدم حاکم بشه، او غلامِ امزُو چیز آسته.^{۲۰} چون اگه

اونا بعد از آزاد شُدو از آلودگی-و-ناپاکی های دُنیا دَ وسیله

شِنختونِ مَولا و نِجاتِ دِهِندهِ مو عیسیٰ مسیح بسمِ دَزا

گِرِفَتارِ شُنه و تابعِ ازوا شُنه، آخِرِ ازوا از اوّل کده بدترِ موشه.

^{۲۱} چُون بَلدهِ ازوا بَهترِ مَوبود که راهِ عدالت ره هیچ نَمیشنخت،

نِسبتِ دَزی که بعد از شِنختون شی، امزُو حُکمِ مُقدَّس که بَلده

ازوا دده شُد، رُوی گردو شُد. ^{۲۲} ای چیزا قد ازوا مُطابقِ امزی

مَثَلِ راستِ رُخِ دَد که مَوگیه:

”سَگِ دَ بِلِه قی کَدگی خُو پس مییه.“

و

”خُوکِ شُشته شُده بسمِ خود ره دَ گِلِ لوڈِ میدیه.“

وعدِه اَمَدونِ روزِ خُداوند

^۳ ای عزیزا، ای خطِ دوّمِ آسته که بَلده شُمو نِوشته مَونم.

امی خطها ره نِوشته کُدم تا فِکرای پاکِ شُمو ره دَ وسیله

یادآوری بیدار کنم، ^۲ تا شُمو توره های ره که دَ گذشته دَ

وسيله انبیای مُقدَّس گفته شُده و حُکمِ مَولا و نِجاتِ دِهِنده ره

که از طریقِ رسولای شُمو دَز شُمو دَدَه شُدَه، دَ یاد خُو بیرید.
^۳ اَوَلتر از تمامِ چیزا، شُمو باید ای ره بَدَنید که دَ روزای آخِر
 ریشخندگرا پیدا موشه که حقیقت ره ریشخند کده مُطابقِ
 خاهِشاتِ نفسِ خُو رفتار مونه ^۴ و مَوگیه: ”کجا شد وعده
 اَمَدونِ ازو؟ از زمانی که بابَه کلونای مو مُرد، تمامِ چیزا امو
 رقم آسته که از شروعِ خِلقتِ دُنیا بُود.“ ^۵ اونا قَصداً ای
 حقیقت ره نادیده میگیره که دَ وسیله کلامِ خُدا آسمونا از قدیم
 مَوْجُود بُود و زمی از او و دَ وسیله او شکل گرفت؛ ^۶ و دَ
 وسیله او ها، دُنیای امزُو زمان غرق شد و از بین رفت. ^۷ لیکن
 دَ وسیله امزُو کلام، آسمونا و زمینِ فعلی بلده آتشِ دَخیره شده
 و تا روزِ قضاوت و نابودی مردُمای بے خُدا نِگاه موشه.

^۸ لیکن ای عزیزا، امی حقیقت از یاد شُمو نرَوه که دَ پیش
 خُداوند یگ روز رقمِ هزار سال آسته و هزار سال رقمِ یگ روز.
^۹ خُداوند دَ پوره کدونِ وعده خُو دیر نَمونه، رقمی که بعضی
 کسا گمان مونه که دیر مَوکنه، بلکه بلده از شُمو صبر مونه،
 چُون او نَمیخایه که کس نابود شُنه، بلکه میخایه که پگ توبه
 کُنه.

^{۱۰} مگم روزِ خُداوند رقمِ دُز الی مییه. دَ امزُو روزِ آسمونا قد

غُرَشِ آوازِ بِلندِ از بَيْنِ مورِه، اَجسامِ فَلَکِی ^{۱۱} ازی که تمامِ
 امزی چیزا دَ امزی طَرِیقِ نابُودِ مُوشِه، پس شُمو چی رقمِ مردُما
 باید بَشید؟ شُمو باید دَ زندگی خُو مُقَدَّس و خُدا پَرست بَشید،
^{۱۲} چیم دَ راهِ اَمَدونِ روزِ خُدا بَشید و بَلدِه اَمَدونِ شی کوشش
 کَنید، اَمُو روزِ باعِثِ مُوشِه که اَسْمونِا دَرِ گِرِفْتِه نابُودِ شُنِه و
 عالمِ هَسْتی دَ گرمی کَلو دُوبِ شُنِه. ^{۱۳} لیکنِ مُطابِقِ وَعِدِه اَزُو،
 مو دَ اِنْتِظارِ اَسْمونِایِ نو و زمینِ نو اَسْتی که جایگاهِ عدالتِ
 اَسْتِه.

^{۱۴} پس ای عزیزا، دَ حالیکه اِنْتِظارِ امزی چیزا ره میکشید،
 سخت کوشش کَنید که دَ حُضُورِ اَزُو بے لَکِه و بے عیبِ یافت
 شُنید و صُلح-و-آرامِش دَشْتِه بَشید. ^{۱۵} صبر-و-حَوصِلِه مَولایِ
 مو ره سَبَبِ نِجاتِ خُو بَدَنید، اَمُو رقمِ که برارِ عزیزِ مو پوئس
 ام مُطابِقِ حِکْمَتی که دَزُو دَدِه شُدِه، بَلدِه شُمو نِوِشْتِه کد. ^{۱۶} او
 دَ تمامِ خَطِ هایِ خُو دَ بارِه امزی چیزا توره مُوگیه. دَزُوا
 بعضی چیزا اَسْتِه که فامیدونِ شی سخت اَسْتِه و مردُمایِ
 جاهِل و سُسْتِ اِراده اونا ره غَلَطِ معنیِ مُونِه، اَمُو رقمِ که قد
 دیگِه نِوِشْتِه هایِ مُقَدَّسِ امی کارِ ره مُونِه و نابُودیِ ره دَ
 بَلِه خُو میره.

۱۷ پس آی عزیزا، ازی که شُمو امی چیزا ره از پیش مُوفامید،
اِحْتِیاطِ کُنید که دَ و سِیْلَه حِیْلَه-و-مَکَرِ آدَمای شَریرِ گُمراه
نَشُنید و از اُسْتواری-و-پایداری خُو سَقُوطِ نَکُنید، ^{۱۸} بَلْکَه دَ
فَیضِ و سِناختِ مَولا و نِجاتِ دِهِنْدَه مو عِیسیٰ مَسِیحِ رُشد
کُنید. بُزُرگی-و-جَلالِ از آلی و تا اَبَدًا اَبادِ ازُو باد. آمین.